

Malá Ema

čte ní
pro
prv | ňáč
ky

ZUZANA BARILOVÁ
ILUSTROVALA
MARKĚTA VYDROVÁ

bambóok

Malá Ema je pro úplně všechny děti.
Autorský honorář je proto věnovaný
Nadačnímu fondu dětské onkologie KRTEK,
který dětem pomáhá. Koupě každé knihy
je tedy milým příspěvkem na dobrou věc.

Malá Ema

ZUZANA BARILOVÁ

ILUSTROVALA
MARKĚTA VYDROVÁ

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Zuzana Barilová

Malá Ema

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bambóok

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 7294. publikaci

Ilustrace Markéta Vydrová

Odpovědná redaktorka Jana Novotná

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Markéta Vydrová

Počet stran 72

Vydání 1., 2019

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2019

Cover Illustration © Markéta Vydrová

ISBN 978-80-271-2586-9 (ePub)

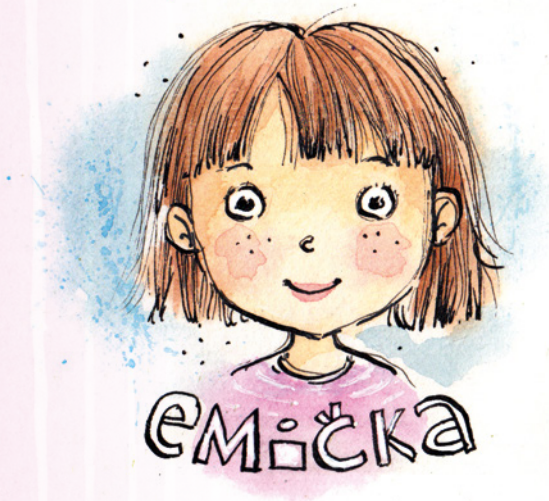
ISBN 978-80-271-2563-0 (pdf)

ISBN 978-80-247-3501-6 (print)

OBSAH:

EMA A KULIČKA	7
KRÁLIČÍ POHROMA	11
PRÁZDNINY NA STATKU	15
SAMETOVĚ PŘEKVAPENÍ	19
ŠŤASTNÝ NALEZENEC	23
PSÍ NEPLECHY	27
BELA JEDE DOMŮ	31
NĀKUP PLNÝ OCĀSKŮ	36
MYŠÍ BALET	41
DOBŘĚ RĀNO, VĀNCKU!	45
TRENĚRKA EMA	49
UPRCHLĪK ZE DVORKU	53
ZĀVODNĪ PRASĀTKO	58
TOULAVĚ TLAPKY	62
KOČIČÍ PROMĚNA	66
TULĀČKŮV NĀVRAT	70

eMička

EMA A KULIČKA

K šestým narozeninám dostala Emička od maminky a tatínka ten nejlepší dárek pod sluncem. Chlupaté překvapení mělo dlouhatánské hebké uši a růžový čumáček.

Hned jí začalo zvědavě čenichat. Ema tenkrát

skoro plakala štěstím. Králíček!

Dostala králíčka!

Z roztomilého

chlupatého

uzlíčku se ale

vyklubal pěkně

divoký ušák...

Venku svítilo sluníčko a pofukoval jarní větřík. Emička se

před obědem opatrně vydala s králíčkem, kterého pokřtila Kulička, na zahradu. Nejprve mu chtěla ukázat jen strom. Pak ho ale nechala pacičkou sáhnout i po lístku. Kulička nadšeně stříhal ušima a nasával čumáčkem všechny nové pachy. A tak ho dobrosrdečná holčička nakonec nechala proběhnout i po travičce.

Králíček byl sice ochočený, volnost se mu ale zalíbila. Všude to vonělo čerstvou trávou a malý chlupáč nevěděl, kam skočit dřív. Než se Emička nadála, milý Kulička odhopkal pod plotem rovnou k sousedům. Hop, hop, hop. Přeskákal vedlejší zahradu jako nic a už okusoval salát. Jéje, vyděsila se holčička. Sousedčina opečovávaná zahrádka! Musí králíka okamžitě chytit!

Ema odstrčila staré plaňky a prolezla plotem. Přeběhla trávník i cestičku a bez váhání skočila za malým nenasytou do záhonu. Sousedka ale

měla zeleninový záhonek pořádně zalitý, a tak se děvčátko zabořilo do hlíny až po kotníky. Nové červené tenisky zůstaly hluboko mezi řádky mrkve a salátů.

Ema na to ale nijak nedbala a bez váhání pokračovala v pronásledování. Přikrčila se, aby ji malý uprchlík neviděl. Čekala na svou příležitost. Kulička si jí vůbec nevšímal a pochutnával si na kedlubnách. Vtom Ema vyrazila a šipkou po něm skočila.

Malý králíček byl ale i tentokrát rychlejší. Zakoulel očima, stříhl ouškem a hbitě uskočil. Emička dopadla nosem do bahna. Kulička mezitím vesele odhopkal na schody sousedovic domu a s plným bříškem se tam uvelebil. Skoro se zdálo, že čeká, až ho Emička přijde podrbat za ušima.

KRÁLÍČÍ POHROMA

Náhle sousedka otevřela dveře. Rozhlédla se a vytřeštila oči. Emička se zrovna celá zabahněná hrabala ze záhonu. „Pozór!“ Překvapené paní Strakáčkové se otřelo o nohy něco chlupatého. Vypískla strachy a uskočila. Umolousaný králíček prosvištěl kolem jejích kotníků rovnou do domu! Sousedka nezaváhala a mrštně vyrazila za ním.

Milý Kulička zamířil nejprve do obýváku. Zablácené pacičky proběhly po kobercích, mokrý kožíšek se otřel o křesla. Když tu Kulička nenašel nic ke hlodání, odhopkal do kuchyně. Tam nadšeně začenichal. Vůně dřeva! Ostrými řezáky se pustil do jídelního stolu.

„Jedeš, ty potvoro!“ vykřikla paní sousedka. Ještě pořád nevěřila vlastním očím. Chňapla smeták a jako rytíř s kordem se vrhla po ušatém stvoření. Kulička před ní ale včas uskočil za skříň.

Zato paní Strakáčková králíkův úhybný manévr nečekala. Hlavou narazila do stolu, až se jí zatmělo před očima. Za skříní s nádobím se zatím ozývalo škrábání. Kulička se tam usadil na zadních packách a ostrými zoubky ohlodával stěnu. Paní Strakáčková se zlostně narovнала. Vždyť jí trvalo tři roky, než pana Strakáčka přiměla, aby vymaloval. A teď jí to ten hlodavec okouše. S funěním začala skříně odstrkovat. Ještě kousek, ještě kousek a brzy na králíka dosáhne.

Kulička ale nehodlal dát svou kůži lacino. Zaprskal jako kocour a vyrazil přímo proti nohám statné susedky. Paní Strakáčková náhlou výměnu rolí neočekávala. Lekla se, poplašeně vypískla a snažila se uskočit. Jenže za skříní bylo pro velkou paní susedku málo místa. Nábytek se otřásl, nádobí zařinčelo.

V pravou chvíli se v kuchyni objevila Ema. V jedné ruce držela mrkev, ve druhé zablácené

tenisky. Mlsoun Kulička byl u ní dřív, než se sousedka stačila vzpamatovat a smetákem ho přetáhnout. „A ven!“ zachraptěla rudá paní Strakáčková zpoza skříně. Děvčátko víc pobízení nepotřebovalo a s králíčkem v podpaží spěšně vycouvalo z kuchyně.

Vetřelec Kulička pak usnul hned, jak ho Emička doma položila do klece. Chudáček, ta jeho dobrodružná výprava ho úplně vyčerpala, pomyslela si soucitně holčička.

+

PRÁZDNINY NA STATKU

„Emi, vstávej!“ Holčička zabořila hlavu do peřin. Terezka ji ale znovu usnout nenechala. „Honem, honem, poběž,“ pokřikovala sestřenka a hodila jí na hlavu několik kusů oblečení. Konečně se Ema probrala. Najednou se jí

nechtělo spát už ani trochu. Není přece doma, začínají prázdniny na farmě u tety a strýčka!

Hladová zvířátka netrpělivě čekala na snídani. Telatům bylo potřeba přinést kbelíky s mlékem. Kočičky dostaly zbytky ryb a psi poskakovali, jak se nemohli dočkat granulí. Slepice, husy a kozy krmila teta, děvčátka pomáhala. Pro Emu bylo všechno nové. Kulila oči, jak strýc zručně dojí krávy, podestýlá koním a chystá traktor na odpolední práci.

Ema dostala svůj vlastní důležitý úkol. Měla zkontrolovat zadní výběh. „Ohrada musí být v pořádku,“ kladl jí na srdce strýc. „Jinak by koně mohli utéct, až je tam stájník pustí na pastvu.“ Emička poslušně obcházela hrazení. Vtom se zarazila. V ohradě ležel kůň a vypadal nějak nafoukle a unaveně. Asi odpočívá, pomyslela si. Cestou zpět jí to pořád vrtalo hlavou. Už už se na to chtěla zeptat Terezky.

...kůň vypadal
nafoukle a unaveně...

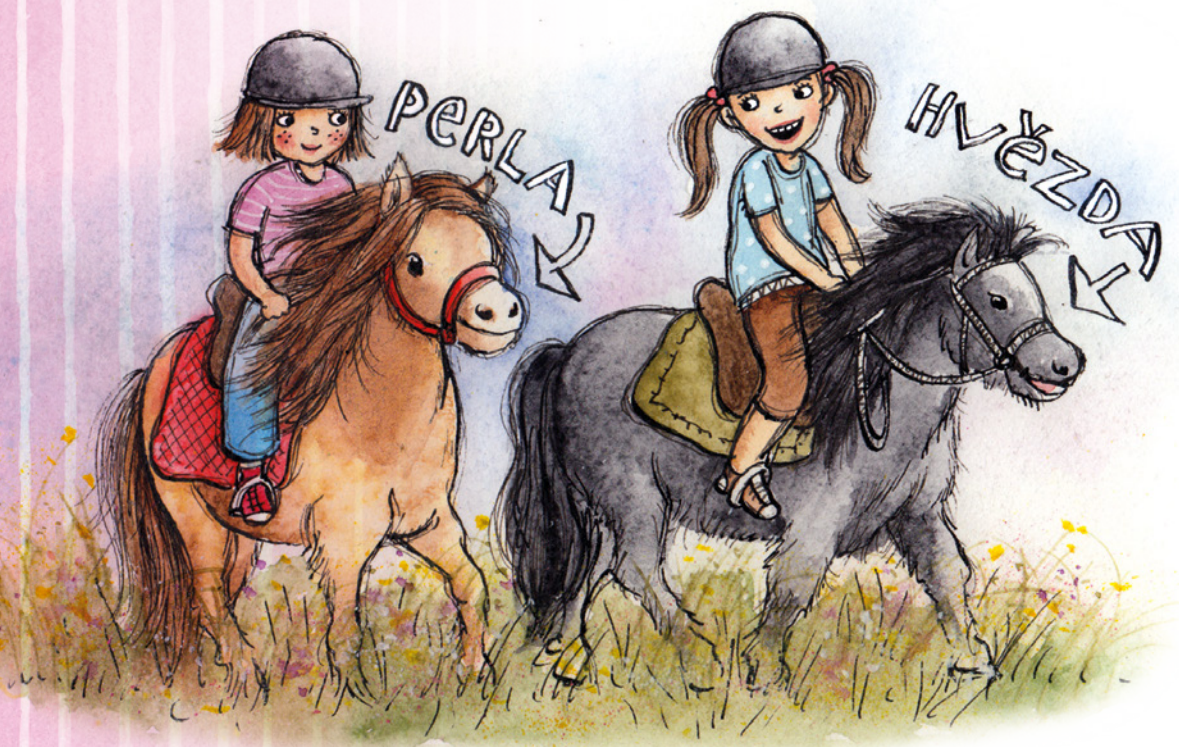

Pak ale spatřila, co se děje na dvoře, a v mžiku na všechno zapomněla.

Strýc stál vedle dvou poníků a jednomu z nich zrovna navlékal ohlávku. „Jé,“ vypískla Emička. Děvčátko nemohlo samou radostí ani pořádně promluvit. A co teprve, když ji strýček na ponyho vysadil. Emu zaplavila vlna nadšení.

„Můj je Hvězda, podle té lysinky. A ty jedeš na Perle, je hrozně hodná,“ poskakovala vzrušeně Terežka. Pak se začala ze zídky drápat na svého oblíbeného poníka.

Nejprve s poníky projely lesem. Na polní cestě je pak strýc nechal dokonce klusat. Terezka se obzvlášť radovala, protože s ní Hvězda krásně přeskočila spadlou větev. Strýček běžel vedle nich, potil se na čele a hlasitě funěl. Děvčátka v sedlech se ho soucitně ptala, jestli mu něco není. Strýc ale jen prudce oddechoval. Nakonec ze sebe s námahou vyrazil, že je v pořádku a ať si holky hledí svého.

SAMETOVĚ PŘEKVAPENÍ

U rybníka se poníci zhluboka napili. Perla vypadala na břehu vysloveně nadšeně. Uši měla nastražené dopředu a předníma nohama hrabala ve vodě. Pak se obezřetným krokem vydala hlouběji do rybníka. Emička se jí držela za hřívku a užívala si každý okamžik. Zničehonic se klisna odlehčila. Perla a Ema se společně plavily!

Terezka měla oči doširoka otevřené úžasem: „Teda, Emi, já se ještě neplavila nikdy.“ Emička se pyšně usmívala. Perla je tak úžasný poník! Cestou zpět už šli všichni pěkně krokem. Doma holčičky zavedly poníky do stáje, a protože se na statku pořád něco děje, až do večera se nezastavily. Venčily pejsky, koním daly seno, pomohly tetě odnést zbytky jídla prasátkům a hrály si na zahradě.

Před večerí si Ema náhle vzpomněla na toho nafouklého koně. Zaběhla se podívat k ohradě. Okamžitě věděla, že se něco děje. Klisna totiž ležela v rohu, nervózně frkala a strašně funěla. Ema neváhala a běžela pro strýčka. Překotně mu vylíčila, co se děje v ohradě. Pak už to šlo ráz na ráz.

„Tak už je na světě,“ usmíval se strýc.

S panem veterinářem právě otírali slámou malé nohaté stvoření. Tomu unavenému tlustému koni